

ת"פ 1753/01/18 - מדינת ישראל נגד סיון סופי גר באווי

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 1753-01-18 מדינת ישראל נ' גר באווי

תיק חיצוני: 309016/2016

בפני כבוד השופט זיו אריאלי

מאשימה מדינת ישראל

נגד

נאשמת סיון סופי גר באווי

החלטה

נגד הנאשמת הוגש כתב אישום במסגרתו מיוחסת לה עבירה של מסירת ידיעה כוזבת על עבירה (בניגוד לסעיף 243 לחוק העונשין). פרשת התביעה בעיצומה, והתיק קבוע ליום 25.2.19, להמשך שמיעת פרשת התביעה ולשמיעת פרשת ההגנה.

לקראת הדיון הגיש ב"כ הנאשמת בקשה להורות על זימונה של גב' הילה ירון, כעדת הגנה. בבקשה נטען כי גב' ירון עובדת במחלקה לחקירות שוטרים, והיא זו שקיבלה את ההחלטה בדבר סגירת תיק החקירה בתלונת המתלוננת, בעילה של "חוסר אשמה". עוד ביקש הסנגור להורות לעדה להביא עימה כל חומר עליו נסמכה בעת שקיבלה את ההחלטה לסגור את תיק החקירה. בהודעת הבהרה ציין ב"כ הנאשם כי בין גב' ירון לבין הנאשמת התקיימו "שיחות פרטניות" אשר ראוי כי תוכנן יבואר. עוד הובהר כי "ההגנה סבורה כי העדה לא האזינה להקלטות בבואה לקבל החלטה ולא קראה את חומר החקירה כולו; מבדיקה שערכה ההגנה (צ"ל: עולה כי) אין תרשומת בדבר העברת התיק לעדה, ולכן פעולותיה ובדיקותיה רלבנטיות לברור".

המאשימה מתנגדת לזימונה של גב' ירון לעדות. בתגובתה ציינה המאשימה כי ככל שיש לנאשמת השגות על אופן סגירת תיק החקירה במח"ש - היה ראוי כי הדבר ייעשה במסגרת הגשת ערר בדרך המקובלת. הראיות להוכחת אשמתה של הנאשמת מצויות בחומר החקירה, ואין כל רלבנטיות לסגירת התיק על ידי המחלקה לחקירות שוטרים.

סבורני כ בנקודה זו הדין עם המאשימה.

הנאשמת עומדת כאמור לדין ומיוחסת לה מסירת ידיעה כוזבת על עבירה, כאשר הידיעה הכוזבת עניינה בתלונה שהגישה הנאשמת נגד המתלונן (שהינו שוטר במשטרת ישראל) בדבר איום כי יהרוג אותה. הנאשמת טוענת בתשובתה לכתב האישום - התוחמת עת גדר המחלוקת בהליך שבפני - כי תלונתה הייתה תלונת אמת. תיק החקירה בעניין ברור תלונתה של הנאשמת - הינו חלק מחומר החקירה בתיק, והועבר לעיון ההגנה. החוקר אשר ביצע את פעולות החקירה במחלקה לחקירות שוטרים - הינו אחד מעדי התביעה, והוא מסר את עדותו בפני, וחקירתו הסתיימה.

השאלה אם תיק החקירה נסגר ומה הייתה עילת הסגירה - אינה רלבנטית לברור האשמה. מה חשבה התובעת

במחלקה לחקירות שוטרים אודות חומר החקירה שהונח בפניה - אינו מעלה ואינו מוריד לצורך הכרעה בשאלה אם תלונתה של הנאשמת הייתה תלונת אמת אם לאו.

במלים אחרות: אף אם שגתה **התובעת** במחלקה לחקירות שוטרים - בהערכת הראיות, או בקביעת עילת הסגירה של תיק החקירה, אין בכך כדי להשפיע על הכרעת **בית המשפט** בכל הנוגע למהימנות העדים ובקביעת ממצאי עובדה בהליך שבפני, ואין לכך שום רלבנטיות בהכרעה אם תלונתה של הנאשמת הייתה תלונת אמת. באותה מידה - אף אם היה מתברר כי **התובעת** במחלקה לחקירות שוטרים בחנה בדקדקנות את תיק החקירה והפעילה שיקולים סבירים וראויים עת החליטה לסגור את תיק החקירה - לא היה בכך כדי להשפיע על הכרעת **בית המשפט**, ולא הייתה לעובדה זו שום רלבנטיות בהכרעה אם תלונתה של הנאשמת הייתה כוזבת.

נוכח האמור, הבקשה לזימונה של גב' ירון לעדות - נדחית. ממילא נדחית גם הבקשה להורות לעדה להביא עימה את המסמכים שעמדו לנגד עיניה עת קיבלה את ההחלטה בדבר סגירת תיק החקירה.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ט, 29 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.